

ПОВІДОМЛЕННЯ
про зміну раніше повідомленої підозри

сел. Великий Бурлук

19 квітня 2023 року

Начальник відділення №2 СВ Куп'янського РВП ГУНП в Харківській області капітан поліції Єчин Олексій Володимирович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні №12022221100001277 від 11.11.2022, за ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 260 КК України, у зв'язку із наявністю доказів та підстав для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 276-279, 481 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Пономарьова Максима Васильовича,
10.07.1985 року народження,
уродженця селища Ширяєве Одеської
області, громадянина України,
зареєстрованого за адресою: Донецька
область, місто Дзержинськ,
вул. Орджонікідзе, буд. 49 кв. 1, раніше
не судимого в силу ст. 89 КК України,-

**про те, що він підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень,
передбачених ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 260 КК України, а саме:**

- **ч. 1 ст. 258-3 КК України, - участь в терористичній організації;**
- **ч. 2 ст. 260 КК України, - участь у діяльності не передбаченого
законом збройного формування.**

24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди. Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація.

Згідно з п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та

Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні їх зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язались утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

31.05.1997 відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань по Заключному акту Наради з безпеки і співробітництва в Європі Україна та Російська Федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (ратифікований Законом України від 14.01.1998 №13/98-ВР та Федеральним Законом Російської Федерації від 02.03.1999 № 42 ФЗ). Відповідно до ст. ст. 2-3 зазначеного договору Російська Федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та будівництво відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або загрози силою, включаючи економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Статтями 1-3 Конституції України, яка прийнята Верховною Радою України 28.06.1996, визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями від 16.12.1970 № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21.12.1965 №2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та обмеження їх суверенітету та від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, установлено, що ні одна з держав не має право здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави. Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади та Збройних Сил Російської Федерації (далі ЗС РФ) виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, направлених на порушення суверенітету і територіальної цілісності України,

зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Своїх злочинних цілей представники влади і ЗС РФ вирішили досягти зокрема шляхом створення і фінансування терористичної організації на території України.

Так, 07 квітня 2014 року в м. Донецьку Донецької області під безпосереднім керівництвом та контролем невстановлених на цей час представників влади РФ та ЗС РФ створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі «ДНР»). Координація діяльності цієї терористичної організації, як і її фінансове, матеріальне забезпечення, у тому числі зброєю, боєприпасами, військовою технікою, здійснюється невстановленими на цей час представниками влади та ЗС РФ, окремими іноземними громадянами, а також окремими суб'єктами господарської діяльності та громадянами України, лояльно налаштованими до ідей та діяльності «ДНР».

Указана терористична організація має: конкретних лідерів, які підтримують між собою тісні взаємозв'язки; чітку ієрархію та структуру, яка складається з політичного та силового блоків, керівники та учасники яких підпорядковуються лідерам організацій; а також розподіл функцій між її учасниками, на яких покладені відповідні обов'язки згідно з єдиним планом спільних злочинних дій.

Так, на учасників силового блоку терористичної організації «ДНР» покладаються наступні обов'язки:

- систематична організація та здійснення актів застосування збройної сили проти держави України у особі представників сил АТО, зокрема ведення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України і військовослужбовцями Збройних Сил України та інших військових формувань, задіяними у проведенні антитерористичної операції;

- створення не передбачених законом озброєних підрозділів та участь у їх діяльності;

- вербування нових учасників до складу силового блоку терористичних організацій «ДНР» та, організація їх у групи, навчання, озброєння та керівництво їхніми діями;

- захоплення населених пунктів, будівель, військових частин та інших об'єктів на території Донецької області;

- вчинення терористичних актів та диверсій на іншій території України;

- захоплення чи заволодіння у інший спосіб зброєю, боєприпасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами, а також будівництво укріплень з метою протидії діяльності осіб, задіяних у ході проведення АТО та забезпечення власної злочинної діяльності;

- викрадення осіб з метою отримання матеріальної вигоди та залякування мешканців, які підтримують діючу владу в Україні;

- силова підтримка учасників політичного блоку незаконних утворень «ДНР», захоплення, а також укріплення та охорона зайнятих ними будівель та споруд;

-організація поставок зброї, боєприпасів, вибухових речовин, військової техніки та їх розподіл серед учасників терористичної організації.

Водночас на учасників політичного блоку терористичної організації «ДНР» покладаються обов'язки:

-створення так званих «органів державної влади «ДНР» та організація їх діяльності;

-видача документів, які мають ознаки нормативно-правових актів, від імені нелегітимних «органів державної влади «ДНР»;

-організація та проведення незаконних референдуму та виборів на територіях, підконтрольних «ДНР»;

-проведення агітаційної роботи серед населення Донецької області щодо діяльності терористичної організації «ДНР» з метою схиляння їх до участі у вказаній терористичній організації та отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;

-організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників терористичної організації та осіб, лояльно налаштованих до їх діяльності, а також її розподілу;

-налагодження взаємодії між лідерами «ДНР», представниками влади та ЗС РФ з метою координації дій щодо застосування актів збройної сили проти держави України, а також дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

-налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності, що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для здійснення актів застосування збройної сили проти держави України, зокрема протидії правоохоронним органам та силам АТО;

-налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітацій, висвітлення діяльності «ДНР», дискредитації діяльності органів державної влади України і осіб, задіяних у ході проведення антитерористичної операції, та формування думки серед населення про законність власних дій, а також вчинення за їх допомогою дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

-надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку «ДНР» та для забезпечення їх протиправної діяльності;

-забезпечення учасників «ДНР» транспортом, символікою та агітаційними матеріалами.

На керівників блоків покладається керівництво, організація дій та контроль за діяльністю підлеглих їм співучасників злочину за допомогою керівників груп, що входять до складу вказаних блоків.

Одним із основних завдань учасників вказаної терористичної організації є зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вплив на прийняття рішень, вчинення та не вчинення дій органами державної влади України, шляхом застосування зброї, вчинення вибухів, підпалів та інших дій, які створюють небезпеку для

життя та здоров'я людини, заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Враховуючи викладене, так звана «Донецька народна республіка» є стійким об'єднанням невизначеної кількості осіб (більше трьох), яка створена з метою здійснення терористичної діяльності, у межах яких здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, а тому у відповідності до абз. 19 ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» є терористичною організацією.

При цьому, терористична діяльність охоплює зокрема організацію незаконних збройних формувань, злочинних угруповань (злочинних організацій), організованих злочинних груп для вчинення терористичних актів, так само як і участь у них (ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом»).

07.04.2014 за поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, на території Донецької і Луганської областей розпочато проведення антитерористичної операції (далі АТО) із залученням Збройних Сил України та інших військових формувань, яка тривала до 30 квітня 2018 року та надалі отримала формат «операції Об'єднаних сил».

3 квітня 2014 року учасники терористичної організації «ДНР», реалізуючи злочинний умисел представників влади РФ і ЗС РФ щодо досягнення зазначених завдань, з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення та впливу на прийняття рішень органами державної влади і місцевого самоврядування, зокрема щодо визнання легітимності діяльності «ДНР» та влади її керівників, здійснюють захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів інфраструктури на території Донецької області, акти застосування збройної сили проти держави України, чинять збройний опір військовослужбовцям Збройних Сил України та правоохоронним органам України, задіяним у відновленні територіальної цілісності України та забезпеченні правопорядку, вчиняються інші злочини.

Як наслідок, частина території Донецької області опинилась під контролем представників терористичної організації «ДНР» та відповідно до постанови Верховної Ради України №254-VIII від 17.03.2015 «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями», постановою Верховної Ради України № 252-VIII від 17.03.2015 «Про визначення окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей, в яких запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування», Закону України від 18.01.2018 «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» набула статусу тимчасово окупованої території.

Чисельні злочини, вчинені представниками терористичної організації «ДНР» або за їх участі знайшли своє відображення у зверненнях Верховної Ради України до міжнародних організацій та іноземних держав щодо визнання «ДНР» терористичною організацією. Зокрема, у Зверненні ВРУ до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради

Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання Російської Федерації державою-агресором, затвердженому Постановою Верховної Ради України від 27 січня 2015 року за № 129-VIII, та Зверненні до Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, національних парламентів держав-членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому Постановою ВРУ від 14.01.2015 за № 106-VIII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Щодо протидії поширенню підтриманого Російською Федерацією міжнародного тероризму» від 22.07.2014 за № 1597-VII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків» від 21.04.2015 за № 337-VIII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України» від 22.07.2014 за № 1596-VII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організації «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян» від 04.02.2015 за № 145-VIII.

Факт створення «ДНР» за підтримки та під контролем Російської Федерації визнано Резолюцією ПАРЕ від 12.10.2016. При цьому в Резолюції зазначено, що «ДНР» та всі її «установи» не мають будь-якої легітимності у відповідності з українським або міжнародним правом.

З метою сприяння насильницькій зміні меж території України, на виконання завдань силового блоку терористичної організації «ДНР» з квітня 2014 року на частині території Донецької області групами осіб, які здійснювали захоплення адміністративних будівель органів державної влади України та правоохоронних органів України на території Донецької області, після незаконного заволодіння зброєю та бойовими припасами із зазначених будівель, утворено ряд підрозділів, що увійшли до складу силового блоку терористичної організації «ДНР», зокрема:

- 3-тя окрема мотострілецька бригада «Беркут» (3 омсбр, в/ч 08803).

Так встановлено, що Пономарьов М.В. в період часу не пізніше жовтня 2014 року (точну дату та час під час досудового розслідування не встановлено), перебуваючи у невстановленому місці на території Донецької області, усвідомлюючи, що діяльність терористичної організації «ДНР» є незаконною, спрямована на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, діючи умисно, з ідеологічних та корисливих мотивів, за власною ініціативою добровільно вступив до одного з її структурних підрозділів, не передбаченого законом збройного формування - так званої 3-ї окремої мотострілецької бригади «Беркут» (3 омсбр, в/ч 08803), місце служби: гаубичний самохідно - артилерійський дивізіон (ГСАДн 1Б ГСАДн), 1-ша гаубично самохідно - артилерійська батарея, взвод управління (командира батареї), відділення управління (командира батареї), посада: дальномір, військова - облікова спеціальність: рядовий. Особливістю 3-ї ОМСБр «Беркут» так званої «ДНР», є

те, що до складу цієї групи здебільшого входять українські найманці, які воювали за інтереси РФ на Донбасі.

Встановлено, що Пономарьов М.В. вступив до структурного підрозділу т.зв. «ДНР» з метою безпосередньої участі в протиправній діяльності даної терористичної організації щодо дестабілізації суспільно-політичної обстановки та втрати авторитету органів державної влади України, зокрема, шляхом застосування збройної сили проти Збройних Сил України, зобов'язався дотримуватися встановлених правил поведінки та виконувати визначені йому функції.

Вступивши до вищезазначеного не передбаченого законом збройного формування терористичної організації «ДНР», Пономарьов М.В. не пізніше жовтня 2014 року (точну дату та час під час досудового розслідування не встановлено) був зарахований до його складу та виконував покладені на нього функції з використанням виданої вогнепальної зброї для здійснення збройного опору військовослужбовцям Збройних сил України та інших військових формувань України, задіяних у проведенні АТО, що проводилась з метою припинення діяльності терористичної організації «ДНР» на території Донецької області.

Перебуваючи протягом вказаного часу у складі терористичної організації «ДНР», Пономарьов М.В. був забезпечений камуфльованою формою одягу, зокрема з розпізнавальними знаками у вигляді нарукавних шевронів, вогнепальною зброєю та бойовими припасами до неї.

Пономарьов М.В., вступаючи до терористичної організації «ДНР», а саме до її структурного підрозділу - 3-ї окремої мотострілецької бригади «Беркут» (3 омсбр, в/ч 08803), був достовірно обізнаним, що він має організаційну структуру військового типу (поділяється на структурні підрозділи (групи, пости) з визначенням особового складу кожного з них, який носить формений одяг військового типу), характеризується наявністю єдиноначальності та субординації (невстановленими органами досудового розслідування особами здійснюється єдине керівництво зазначеними збройними формуваннями), з використанням знаків розрізнення (нарукавних шевронів та інших предметів), має воєнізований характер завдань та методів (здійснення з використанням вогнепальної зброї та військової техніки збройного опору підрозділам Збройних Сил України й інших військових формувань України, задіяних у проведенні АТО на території Донецької та Луганської областей України) та ставить перед собою специфічні завдання (утримання території окремих районів Донецької області, тимчасово не підконтрольних органам державної влади України, встановлення на території цих районів Донецької області військового стану (перевірка документів у осіб, чергування з вогнепальною зброєю на підконтрольних об'єктах, обладнання на території зазначених районів Донецької області так званих «блок постів» для здійснення збройного опору Збройними Силами України й іншим військовим формуванням України) та має для цього відповідні матеріальні засоби (вогнепальну зброю автомати, бойові припаси (патрони) та військову техніку.

Таким чином, в період з не пізніше жовтня 2014 року по вересень 2022 (точну дату та час під час досудового розслідування не встановлено) Пономарьов М.В., перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької

області та території Харківської області, діючи умисно, з корисливих та ідеологічних мотивів, приймав участь у терористичній організації «ДНР», забезпечуючи реалізацію цілей та завдань її силового блоку, а також брав участь в окупаційних діях на території смт. Великий Бурлук, Куп'янського району, Харківської області.

Таким чином, Пономарьов М.В. обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України, а саме участь в терористичній організації.

За вищевикладених обставин, в період часу не пізніше жовтня 2014 року (точну дату та час під час досудового розслідування не встановлено), перебуваючи у невстановленому місці на території Донецької області, при вищевказаних обставинах Пономарьов М.В., діючи умисно, добровільно, за попередньою змовою групою осіб (стосовно яких досудове розслідування здійснюється в інших кримінальних провадженнях), усвідомлюючи, що діяльність не передбачених законом збройних формувань, які входять до складу терористичної організації «ДНР», є незаконною, спрямована на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, з ідеологічних та корисливих мотивів, вступив до складу не передбаченого законом збройного формування – так званої 3-ї окремої мотострілецької бригади «Беркут» (З ОМСБР, в/ч 08803).

Вступивши до вищезазначеного не передбаченого законом збройного формування терористичної організації «ДНР», Пономарьов М.В. не пізніше жовтня 2014 року (точну дату та час під час досудового розслідування не встановлено) був зарахований до його складу та виконував покладені на нього функції з використанням виданої вогнепальної зброї для здійснення збройного опору військовослужбовцям Збройних сил України та інших військових формувань України, задіяним у проведенні АТО, що проводилась з метою припинення діяльності терористичної організації «ДНР» на території Донецької області.

Перебуваючи протягом вказаного часу у складі терористичної організації «ДНР», Пономарьов М.В. був забезпечений камуфльованою формою одягу, зокрема з розпізнавальними знаками у вигляді нарукавних шевронів, вогнепальною зброєю та бойовими припасами до неї.

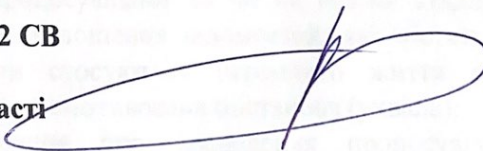
Так, Пономарьов М.В. вступаючи до не передбаченого законом збройного формування, а саме 3-ї окремої мотострілецької бригади «Беркут» (З ОМСБР, в/ч 08803), був достовірно обізнаним, що дане формування має організаційну структуру військового типу (поділяються на структурні підрозділи (групи, пости) з визначенням особового складу кожного з них, який носить формений одяг військового типу), характеризується наявністю єдиноначальності та субординації (невстановленими органами досудового розслідування особами здійснюється єдине керівництво зазначеними збройними формуваннями), використанням знаків розрізнення (нарукавних шевронів та інших предметів), має воєнізований характер завдань та методів (здійснення з використанням вогнепальної зброї та військової техніки збройного опору підрозділам Збройних Сил України та інших військових формувань України, задіяних в проведенні

антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей України) та ставить перед собою специфічні завдання (утримання території окремих районів Донецької області, тимчасово не підконтрольних органам державної влади України, встановлення на території цих районів Донецької області військового стану (перевірка документів у осіб, чергування з вогнепальною зброєю на підконтрольних об'єктах, обладнання на території зазначених районів Донецької області так званих «блок-постів» для здійснення збройного опору Збройним Силам України та іншим військовим формуванням України) та має для цього відповідні матеріальні засоби (вогнепальну зброю автомати, бойові припаси (патрони) та військову техніку.

Крім того, Пономарьов М.В. усвідомлював, що даний підрозділ, а саме 3-я окрема мотострілкова бригада «Беркут», (3 ОМСБР, в/ч 08803) не відноситься до збройних формувань, передбачених Законами України «Про Збройні Сили України», «Про Службу безпеки України», «Про національну поліцію», «Про державну прикордонну службу України», «Про Національну гвардію України», «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб» та іншими законодавчими актами України, якими передбачено створення та функціонування збройних формувань України.

Таким чином, Пономарьов М.В. обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 260 КК України, а саме участь у діяльності не передбаченого законом збройного формування.

Начальник відділення №2 СВ
Куп'янського РВП
ГУНП в Харківській області
капітан поліції

О.В. Єчин

«ПОГОДЖЕНО»

Начальник Великобурлуцького
відділу Куп'янської окружної
прокуратури Харківської області

О.С. Шабалдас

Підозрюваному роз'яснено, що він, відповідно до статті 42 КПК України, **має право:**

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру із пам'яткою про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені «___» квітня 2023 року в «___» годин «___» хвилин.

Підозрюваний:

(прізвище та ініціали)

(підпис)

Захисник:

(прізвище та ініціали)

(підпис)

Повідомлення про підозру вручив:

**Начальник відділення №2 СВ
Куп'янського РВП
ГУНП в Харківській області
капітан поліції**

О.В. Єчин